

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera

w sprawie z powództwa M.F.

przeciwko Urzędowi Miasta L.

o przywrócenie do pracy, wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Społecznych w dniu 31 lipca 2019 r.,

w związku ze skargą kasacyjną powódki od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu
Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K.

z dnia 15 maja 2018 r., sygn. akt IX Pa [...],

**na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. zwraca skargę kasacyjną
wraz z aktami sprawy Sądowi Okręgowemu w K. w celu usunięcia
dostrzeżonych braków:**

**1) wezwania pełnomocnika strony skarżącej (powódki) do
przedstawienia sposobu wyliczenia wartości przedmiotu
zaskarżenia (art. 398⁴ § 3 k.p.c.), oznaczonej w skardze
kasacyjnej na kwotę 36.925 złotych (co ma stanowić różnicę
między kwotą wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy
zasądzonego przez Sąd Rejonowy i kwotą zasądzoną tytułem
odszkodowania przez Sąd Okręgowy – k. 651, str. 14 skargi
kasacyjnej), w sytuacji gdy powódka dochodziła dwóch
skumulowanych roszczeń majątkowych (art. 21 k.p.c.), w tym
przywrócenia do pracy (art. 23¹ k.p.c.) i zasądzenia
wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy (art. 19 § 1
k.p.c.), Sąd Rejonowy uwzględnił obydwa roszczenia, Sąd**

Okręgowy w wyniku apelacji strony pozwanej zmienił wyrok Sądu Rejonowego (zasądził odszkodowanie w miejsce przywrócenia do pracy i zasądzenia wynagrodzenia za czas postawania bez pracy), a w skardze kasacyjnej powódka skarży wyrok Sądu Okręgowego „w całości”, domaga się jego uchylenia i zmiany przez oddalenie apelacji strony pozwanej w całości i „utrzymania w mocy wyroku Sądu I instancji”, co należy rozumieć, że nadal domaga się uwzględnienia obydwu zgłoszonych żądań;

ewentualnie w celu:

2) sprawdzenia wartości przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego (art. 368 § 3 zdanie trzecie k.p.c. w związku z art. 25 § 1 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c.), która powinna uwzględniać kumulację przedmiotową dwóch roszczeń (art. 21 k.p.c.), w tym osobno o przywrócenie do pracy (dla którego wartość przedmiotu sporu i wartość przedmiotu zaskarżenia ustala się na podstawie art. 23¹ k.p.c.) oraz o zasądzenie wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy (dla którego wartość przedmiotu sporu i wartość przedmiotu zaskarżenia ustala się na podstawie art. 19 § 1 k.p.c.);

a w zależności od ustaleń co do wartości przedmiotu zaskarżenia w celu:

3) ewentualnego rozważenia konieczności pobrania uzupełniającej opłaty stosunkowej od skargi kasacyjnej (art. 35 ust. 1 zdanie drugie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).